

GAZETA W. KSIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

PRZEDPŁATA:

czwarteroennie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:

1 sgr. 3 fen. od wiersza na 4 szerokości
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Sanssouci w poniedziałek wieczorem 12. Paźdz. o godz. 8. — Najj. Pan w ciągu dnia kilka razy spał lubo krótko ale spokojnie. Uderzenia krwi do głowy od dziś rana niepojawiały się.

Berlin, 13. Października. — Dzisiejszy poranny buletyn brzmi: Najj. Pan spał przez większą część nocy spokojnie. Sen nie był przerwany uderzeniami krwi do głowy. Najj. Pan czuje się w skutek tego dziś z rana mniej słabym.

Sanssouci, 13. Października 1857, z rana o godzinie 8½.

Dr. Schoenlein. Dr. Grimm. Dr. Weiss.

Telegraficzne wiadomości.

Wiedeń, 11. Paźdz. — Według nadeszłych tu wiadomości z Belgradu, odkryto spisek na życie księcia serbskiego i na zmianę obecnego stanu w Serbii. Wiele osób znakomych uwikłanych w spisku aresztowano.

Londyn, 11. Paźdz. — Poczta śródładowa nadeszła urzędowe wiadomości z Bombaj dn. 17. Września. Według nich pobił generał Havelok powstańców powtórnie pod Biturem, czeka atoli w Cawnpurze na posiłki. Załoga w Luknowie odparła kilka szturmów i trzyma się wybornie. W dniu 9ym Września spodziewano się nadejścia generała Outrama w Cawnpurze. Pobito powstańców dinapurskich pod Sasseram, powstańców delhijskich pobił pułkownik Nicholson pod Nufughur, innych zaś pobito pod Allygharem. Przytłumiono rokosze powstałe w Forrozepure, Peszawerze, Neemuch i Ghazipurze. Anglicy fortyfikują Allahabad i Benares, zagrożone przez powstańców Audskich. Spodziewano się, że Anglicy przypuszczą szturm do Delhów na dniu 1ym Września. Uroczystości Mohurum wszędzie odbyły się spokojnie. W Bombaju, Madrasie, Punjabie, w środkowych Indyach i Bundelkundzie niezakłócono spokojności. Pułk 89 przybył drogą około przylądka Dobrej Nadziei do Bombaj i udał się w pochód do Deesa.

Londyn, 12. Października. — Na nadzwyczajnem w tej chwili odbytem posiedzeniu dyrekcyi banku angielskiego postanowiono podwyższyć dyskonto z 6½ na 7½. Konsole spadły w skutek tego z 89 na 88½.

Bukarest, 12. Października. — W tej chwili nastąpiło uroczyste zaganienie wołoskiego dywanu. — Wiadomość o chorobie króla Jmci pruskiego powszechny obudziła tu udział.

Jutro odbędzie się modły w kościele ewangelickim za rychłe wyzdrowienie Najj. króla pruskiego.

W dniu 27. Lipca opuścili Herat Persowie.

Paryż, 10. Października. — Okręt „Empereur“, który służbę pełnił między Francją i Anglią, rozbił się nad brzegiem francuskim pod Fecamp. Czternaście osób ocalało, 8 utonęło.

Monitor donosi, że rozporządzenia zbożowe dla kolonii rozciągają się aż do Września roku 1858.

Kopenhaga, 9. Października. — Berlingskie Tidende podaje urzędowe wiadomości o podróży króla duńskiego. Z Glücksburga, uda się król w niedzielę dnia 11. b. m. wieczorem do Flensburga, dnia 12. stanie w Flensburgu, d. 13. uda się na kolei żelaznej do Toening. Zatrzyma się tam przez kilka godzin, przed południem do Garding, dnia 15. do Toeninga, Flensburga i Glücksburga.

Werona, 10. Października. — W Posagno obchodzić będą w dn. 1. Listopada r. b. stoletnią uroczystość urodzin Antoniego Canowy.

Turyń, 9. Października. — Spodziewają się tu przybycia marszałka Pellissiera. Kolej żelazna z Aleksandryi do Voghery będzie w d. 15. b. m. otworzoną. Onegdaj spotkał się pociąg osobowy z towarowym na kolei między Turyńem a Genuą. Kilka pojazdów zostało zdrzuzgotanych, niemają z podróży straciło życie lub odniosło rany.

Neapol, 5. Października. — Giornale donosi o poświęceniu lazaretu na ostrowie między Nizydą a przylądkiem Paulisippo. Pod względem wygod i obszerności mało jest równych i mieścić może 600 chorych.

Berlin, 13. Października. — Najj. Pan raczył nadać w. ks. badeńskiemu szambelanowi bar. Kagenek w Gagenau order orla czerwonego 3 kl., landratowi powiatu ostrzeszowskiego Rappardowi w Kempnie, proboszczowi Korezykowskiemu w Thiergarbie powiecie malborskim order orla czerwonego 4ej klasy, tudzież leśniczemu Gelch w Mellin, powszechną oznakę honorową.

Berlin, 12. Października. — Nadzwyczajny dodatek do Zeit wydany po ostatnim buletynie brzmi jak następuje: Mamy teraz większą nadzieję, że król Jmość wyzdrowieje, gdy wczoraj małe były widoki. Jasne pojęcie wraca coraz bardziej i król Jmość dziś jadł śniadanie z dobrym apetytem, o ile okoliczności dozwalały. Czasu wprawdzie będzie potrzeba przydłuższego przy wielkim osłabieniu, zanim Najj. Pan spełniać będzie monarsze obowiązki z dawną krzepkością, ale jeżeli nieprzewidziany jaki wypadek się niewydarzy, możemy się spodziewać, że przy pomocy Boskiej, Najj. Pan wróci do zupełnego zdrowia.

Najświeższe wiadomości. — Kwestya holsztyńska bierze nowy obrót w skutek ostatnich obrad na odrębnym sejmie duńskim. Wniosek o zniesienie konstytucyi nadanej dla całej Danii powtórzono w formie interpelacyi, a chociaż przeciw niemu wystąpiło ministerstwo, przecie niepowstrzyma burzy, która się zbiera przeciw tej ustawie.

Preussische Wochenblatt powiada o tej agitacyi w swoim przeglądzie tygodniowym, że jest wypływem stronnictwa skandynawskiego i obraca się przeciw niemieckim interesom. Zapominać bowiem nie trzeba, że zduszczenie i wcielenie Szleswigu jest *alfą i omegą* dla tego stronnictwa, Szleswig ma być na wiano oddany Danii na uposażenie skandynawskiej unii. Sama więc sprawa szleswicko-holsztyńska nie rozwinie się w duchu niemieckim, ale kiedy tyle i tak skutecznych posiadają Niemcy rękojeści, któremi mogą wielką kwestyą narodową popierać, nateczas na słuszny zarzut wystawiliby się niemieccy mężowie stanu, gdyby za te rękojeści nie pochwycili.

Co się tyczy przesilenia w ministerstwie hiszpańskim, pisze Nord, że ministrowie wprawdzie podali się do dymisyi, ale królowa jeszcze jej nieprzyjęła.

Do eskadr angielskiej i francuskiej przybyła na wodach chińskich rosyjska, ponieważ admirał Putiatyn otrzymał rozkaz, aby z flotą amurską stanął pod Szangai, aby pociągnąć do odpowiedzialności rząd chiński z powodu nieprzyjęcia poselstwa rosyjskiego.

— Rząd stanów Zjednoczonych północnej Ameryki chwycił się nakoniec środków, aby zapobiedz odplynięciu flibustierów walkeroskich. Równocześnie ogłosił jenerałny prokurator Stanów, że prawa związkowe zakazują sładać na okręty masom, lubo nie mogą przeszkadzać, aby pojedynczo Amerykanie udawali się na awanturnicze przedsięwzięcia.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 8. Paźdz. — Wczoraj o godzinie 11ej rano, Najj. cesarz i król, wraz z Najj. Panią, raczyli przybyć do kraju, powracając z zagranicy. Jakoż o tej godzinie, JO. książę Gorkczakow namiestnik Królestwa, w towarzystwie właściwego marszałka szlachty gubernii radomskiej JW. rz. radca stanu Niemcewskiego konjuszego dworu J. C. Mości, miał zaszczyt spotkać Najj. państwo na stacyi Granicy. Po krótkim pobycie Ich C. Mości w Granicy — Najj. Państwo, udali się w dalszą podróż, i po zatrzymaniu się w Piotrkowie, gdzie był przygotowany obiad, Najj. państwo raczyli przybyć do Skierniewic około godz. 7 wieczorem, wraz z jednym z dostojnych wielkich książąt, a synem swoim.

O tejże godzinie przybył i JO. książę namiestnik; zaś JO. księżna Jmci namiestnikowa, już oczekiwa w Skierniewicach, na przybycie Ich C. Mości.

Mieszkańcy Skierniewic, osoby przybyłe z okolic, oraz oddzielnymi pociągami spacerowemi jak z Warszawy i Łowicza, zebrali się licznie w miejscu około foksalu skierniewickiego, gdzie spodziewali się ujrzyć wysiadające z wagonu cesarskiego, Najj. Państwo. Samych osób przybyłych z Warszawy pociągami, składającym się z 37. wagonów, naliczono 1040.

Co się tyczy Łowicza, z miasta tego, równie około 1000 osób przybyło tak, że całe grono zebranego ludu, wynosiło 8 do 10,000.

Za przybyciem Najj. Państwa, rozległ się okrzyk radosny, który nie ustawał przez cały czas, gdy Ich Ces. Moście wysiadłszy z wagonu, zając raczyli miejsce w powozie i udać się do pałacu. Tam po wysłuchaniu dziękczynnego nabożeństwa, Najj. Państwo, raczyli na nowo ukazać się tłumnie zebranemu ludowi, i siadłszy do powozu, raczyli używać przejażdżki po ogrodzie skierniewickim, który dnia tego zamienił się w ogród armidy. Prześliczna bowiem iluminacya, wyłącznie bowiem kolorowa, zadziwiła swym gustem i bogactwem kolorów wszystkich. Wyspa na stawie otoczona białą wstęgą białych lampionów, przedstawiała się jak miejsce uroczyste, efektujać wśród tylu różnorodnych piękności. Kwiaty, drzewa i bramy, jak n. p. wiodąca do ogrodu, oraz tyle innych pochwytyanych z natury przedmiotów, i oddanych w różnobarwnych kolorach, przedstawiały się oczom w całym blasku złudzenia.

Po użyciu przejażdżki po iluminacyi, Najj. Państwo raczyli powrócić do

pałacu, około którego grzmiały kolejnie muzyki wojskowe, a gdzie Ich Ces. Moście pozostają aż do przyjazdu dzisiejszego do Warszawy.

— Rozbój pocztowy pod górą Kalwaryą. — W nocy z d. 21 na 22 Stycznia r. b., wyprawiona została z Mniszewa do góry Kalwaryi poczta wozowa, a po nieważ prócz zwykłych pak i ekspedycji wiozła jeszcze pieniądze rządowe w sumie rsr. 1500 przeszło; dla większego bezpieczeństwa dodano pocztylionowi Józefowi Wolskiemu do pomocy mieszkańca Mniszewa Jana Krawczyka; znajdował się nadto przy nich pasażer staroz. Boruch Ginsberg. Około godz. 2ej po północy, wóz pocztowy wraz z wymienionymi wyżej osobami, dojeżdżał już do góry Kalwaryi, kiedy trzej zaczajeni w ciemności zbrodniarze, napadli na nich. Żyd ratował się ucieczką, pocztylion zaś i dodany do eskorty Krawczyk, bronili się z odwagą dopóki im sił starczyło, lecz pałkami, które rozbójnicy mieli przy sobie, gwałtownie zbili i pokaleczeni; gdy wystrzał z krucicy przekonał ich, że zbrodniarze dla dopięcia swych zamiarów, nie wahałoby się nawet dopuścić morderstwa, ulegli przemocy i nie opierali się dłużej rabunkowi. Szczególny rozmyśl z jakim tę napadę przygotowano, zuchwaleństwo z jakim ją do skutku doprowadzono, w połączeniu z licznymi gwałtownymi kradzieżami, które w pobliskich okolicach w krótkim przeciągu czasu spełniono, nie zostawiały prawie wątpliwości o istnieniu bandy złożonej z samych złoczyńców. Domysł ten potwierdzonemu został wiadomością o świętokradzkiej kradzieży, spełnionej w kościele m. Czerwińska, na parę tygodni przed opisanym wyżej rabunkiem pocztowy. Dla zapobieżenia szerzeniu się podobnych zbrodni, władze zarządziły wszelkie możliwe środki do wykrycia i ujęcia zbrodniarzy. Policja wykonawcza w Warszawie podwoiła czujność i wydała stosowne rozporządzenia, w skutku których odkryto u osób trudniących się pokątnym handlem srebra, naczynia pochodzące z rabunku kościoła w Czerwińsku. Za tym śladem rozwinięto śledztwo, które prowadzone z mozolnym trudem, pożądaną skutek przyniosło. Ze śledztwa tego wyszło na jaw, że złoczyńcy którzy tych przestępstw dopuścili się, należeli dawniej do bandy głośnej z licznych zbrodni Dąbka, ujętego w Grudniu 1852 przez policję warszawską. Hersztem ich był Maciej Umiński, który po przyaresztowaniu Dąbka, ukrywał się pod przybranymi nazwiskami, tak w kraju tutejszym jakoteż w Prusach. Śmiały ten i nader szkodliwy dla społeczeństwa zbrodniarz, obdarzony rzadką przytomnością i siłą fizyczną, jest rodem z wsi Błazewie w pieńkockim, ma lat 38, a wcześniej zaczawszy zbrodniczy zawód, 3 krotnie już więzieniem był karany. Po wycierpieniu ostatniej kary, wypuszczony na wolność w r. 1849, należał przez czas niejaki do bandy Dąbka, a chociaż ten został przytrzymany, nie przestał się dalej trudnić występem rzemiosłem. W ciągu tego czasu spełnił do 36 kradzieży, po większej części gwałtownym sposobem. Trzy razy był ujęty, lecz zbiegostwem z transportów unikał wymiaru sprawiedliwości. W ostatnim czasie przybrawszy do współnictwa 2ch znanych i niebezpiecznych łotrów, a mianowicie: Jana Kazimierskiego lat 43 mającego, rodem z Warszawy, ostatnio w gub. plockiej zamieszkałego, dwa razy już więzieniem karanego, jako też Józefa niewiadomego z pochodzenia i nazwiska, przezwanego Prusakiem, razem z nimi w okolicach Nowego-Dworu, Zakrocymia itd. dopuszczał się licznych kradzieży. Powziąwszy od znajomego żyda wiadomość, iż proboszcz z Czerwińska ma mieć zakopane w kościele pieniądze, udał się tamże w towarzystwie dwóch wspomnianych łotrów, lecz gdy pomimo troskliwego poszukiwania pieniędzy znaleźć nie mogli, zabrali z kościoła srebrne naczynia i z temi wszyscy trzej przybyli do Warszawy, gdzie stawali czasowo w różnych przedmieściowych zajazdach. Po spieniężeniu srebra, Umiński nie czekając długo, nową ułożył wyprawę, to jest rabunek pocztowy z Mniszewa do góry Kalwaryi pieniądze wiozącej. Szybko ułożywszy plan tego rozbój, wyjechał z Warszawy ze swymi współnikami, zaopatrzeni w krucę, proch, drąg żelazny i kłonicę. Postępując wedle tego planu, zbrodniarze bryczkę swą z końmi pozostawili w borze niedaleko szosy, sami zaś zatrzymali się czekając na pocztę, a kiedy ta nadjechała, w porządku przez Umińskiego przepisany na nią napadli. Rezultat tego napadu jest wiadomym. Kiedy pocztylion Wolski z Krawczykiem zbili i pokaleczeni, nie mogli się już dłużej opierać przemocy, zbrodniarze zabrali skrzynię z pieniędzmi, zanieśli ją do swej bryki w borze, tam rozbijwszy skrzynię, prócz pieniędzy w ilości rsr. 1500, zabrali inne przesyłki prywatne z pieniędzmi i listy poniszczyli. Lecz niedługo cieszyli się owocem swych zbrodniczych czynów. Następnego dnia z rana wrócili wszyscy trzej do Warszawy, gdzie stanęli w jednym z zajazdów przy ulicy Bednarskiej. Tegoż samego dnia, Józef zwany Prusakiem, rozłączył się z dwoma współwinowajcami, naznaczwszy sobie schadzkę na dzień 27 w mieście Zakrocymiu, z kąd udać się mieli dalej dla spełnienia nowej znacznej kradzieży, którą mieli już napiętą, lecz w Nowym Dworze zostali ujęci i do Zakrocymia, a następnie do Warszawy odstawieni. Po wyprowadzeniu śledztwa przez oddzielnie ustanowioną komisję, której czynności z powodu upornego zapierania się i wykrętów używanych ze strony Umińskiego, jako też z powodu nader znacznej liczby osób powoływanych do świadectwa, niezmiernie były utrudnione, obaj zbrodniarze do ukarania w właściwej drodze przesłani zostali.

Rosya.

Wiadomości z oddziału lezgińskiego.

Jenerallejtnant baron Wrewski przesłał p. głównodowodzącemu raport tymczasowy o pomyślnem ukończeniu drugiego peryodu kampanii. Po krótkim wypoczynku, oddział lezgiński skoncentrował się znowu na wzgórzach Pachalis-Tawi, i 17. Sierpnia przeszedł powtórnie przez łańcuch gór Stanowych do prowincji Dido. Zeszedłszy do doliny Rehiuk-Or, wojska nasze zniszczyły w ciągu pięciu dni (od 18. do 22. Sierpnia) wszystkie auly, które ocalały po pierwszej wyprawie, a mianowicie: Inucho, Kidero, Elbacho, Zechida i Gutach, i spustoszyły ich pola. Tłumy nieprzyjacielskie broniły uporczywie każdą pędlę ziemi; lecz pomimo dogodnej miejscowości, ufortyfikowanej zasiekami i basztami, górale byli stale odpierani i zostawiali codziennie w naszym ręku ciała poległych, których nie zdołali zabierać z pobojuwiska. Odebrano im jedną chorągiew, wzięto do niewoli kilku górali i zabrano im wielką zdobycz. Posuwanie się naprzód było tak szybkie, że cała strata nasza w tej wyprawie wynosi 14tu ranionych, w tej liczbie połowa milicyantów.

Przy tym krótkim raporcie, jenerallejtnant baron Wrewski przysłał p. głównodowodzącemu 4ry chorągiew, obie w wyprawie na nieprzyjaciela zdobyte. Szczegóły o tej krótkiej, lecz bardzo pomyślnej wyprawie, wkrótce zapewne nadesłane będą.

W przeciągu czasu pomiędzy dwoma wyprawami, wojska oddziału lezgińskiego przeprowadziły przez łańcuch główny gór kilka dróg. Mamy teraz bardzo dogodną drogę z baszty kodorskiej do doliny Ori-Chali, aż do Chupro. Przez cały przeciąg czasu ani jedna banda rabusiów nie poważyła się pokazać na płacząźnie.

Francya.

Paryż, 8. Października. — Rosya i Austrya mają zawrzeć z sobą układ handlowy, polegający na tych samych podstawach, co i francusko-rosyjski. I to jest właśnie jedynym rezultatem zjazdu mocarstw w Weimarze. Mówią, że Rosya łoży wiele starań, aby Austryą w sprawie połączenia Księstw Nadunajskich przeciągnąć na swą stronę.

— Dowiadujemy się, że w Kantonie (w Chinach) J. Eksc. Yeh stał się dumniejszym; sądzi bowiem, że rokosz indyjski nie pozwoli Anglii wystąpić w Chinach z całą energią. Oby się tylko w rachubie swęj nie pomylił! Od 15. Lipca admirał francuski Rigault de Genauilly stoi na czele floty swęj w pogotowiu, a admirał angielski Seymour dowodzi flotą podwojoną. Admiraliowie oczekują tylko przybycia posła francuskiego p. Gras, który połączy się z lordem Elgin, aby wspólnie działać. I Rosya zdaje się nie być kontenta z Chin. Admirał Putiatin ma się udać z flotą Amur do Szang-nai, gdzie się z nim małych pięć okrętów połączy. Zdaje się, że Rosya żądać będzie tłumaczenia za to, że dwór w Pekinie odmówił przyjęcia u siebie admirała Putiatina w nadzwyczajnej misyi.

— Księcia Murata witają z wszystkich stron jako przyszłego wicekróla dunajsko-rumańskiego państwa. Mówią nawet o deputacji rumuńskiej złożonej z Wołochów i Moldawian, mającej tu przybyć, w celu porozumienia się z księciem.

— Patrie potwierdza dziś wiadomość o wystąpieniu okólnika, w którym wyświeca się zjazd sztutgardzki. Na wstępie wyraża, iż okólnik ten był koniecznym z powodu, że każdego dnia jeszcze dziś różnie tłumaczą zjazd sztutgardzki. Podobną notę wysłał hr. Buol co do zjazdu weimarskiego. Akt ten jeszcze tu nienadszedł. W kółkach dyplomatycznych tutejszych wątpią, aby to prawdą było, bo nie można przypuścić, żeby hrabia Buol wysłał okólnik o zjeździe, na którym nie był.

Paryż, 9. Października. — Monitor ogłasza dziś następujący rozkaz dzienny:

Obóz pod Chalons 8. Października.

Żołnierze! Czas, któryśmy z sobą przepędzili, nie jest stracony. Wiadomości wasze wojskowe się powiększyły, a wzięły, które nas łączyły, stały się ściślejsze! Jenerał Napoleon zawarłszy świetny pokój w Campoformio, pospieszył zaprowadzić zwycięzców Włoch do szkoły batalionowej, pokazując tym sposobem, jak użyteczną jest rzeczą nawet dla starych żołnierzy wracać od czasu do czasu do przepisów teorii. Nauka ta nie poszła w zapomnienie; ledwoście wrócili ze świetnej wyprawy, zaraz zwrócili się do praktycznej nauki ewalucyi i poświęcili obóz pod Chalons, który posłuży całej armii za wielką szkołę dla poruczeń. Gwardya cesarska tym sposobem da z siebie dobrego przykład, jak w wojnie, tak w pokoju. Nauczona, pełna karności i gotowa wszystko podjąć i wytrzymać wszystko dla dobra ojczyzny stanie się dla wojska liniowego, z którego powstała, szczytnym powodem ubiegania się i przyczynia się z nią do zachowania staręj sławy naszych nieśmiertelnych szeregów, które upadły nadmiarem sławy i swych tryumfów.

Napoleon.

— Od dwóch dni niezmierny panuje w Paryżu wichur, który kominy obala i drzewa po promenadach wyrwa.

— Hr. Walewski otrzymał od księcia Górczakowa notę, w której bardzo zadawalające daje objaśnienia co do zjazdu weimarskiego.

— Dom angielski, mający prostą styczność z rządem angielskim, odebrał wiadomość, że znowu niepomyślnie z Indyj do Londynu nadeszły wieści. Lękają się, aby one złego niewywarły wpływu.

— Papież Pius IX wydał zaprowadzając we Francyi godność wielkiego jałmużnika, następujące breve, które szczegółowo wyszczególnia atrybucye i prerogatywy przywiązane do tej godności. Brzmi ono w tych słowach:

„Pius IX papież. Dla wiecznej pamięci. W naszej apostolskiej łaskawości przyzwalamy chętnie na to, o co pobożna gorliwość upoważnia panujących książąt błagać dla ich duchownej pociechy.

Z tego powodu gdy najukochańszy syn nasz w Jezusie Chrystusie, Ludwik Napoleon III., cesarz Francuzów prosił nas, abymy na mocy naszej władzy apostolskiej ustanowili wielkiego jałmużnika czyli arcykapelana kaplicy cesarskiej, mającego wyłącznie duchowną wykonywać opiekę nad domem cesarskim, i osobami które z jakiegokolwiek tytułu służby do niego należą i zamieszkuja pałace, rezydencye i zamki cesarskie, jak to już innym książętom panującym dozwolaniem było przez papieżów naszych poprzedników, uwzględniając pobożność Najj. cesarza i jego przychylność dla Stolicy Apostolskiej, uważamy za stosowne spełnić jego życzenia.

Z tych względów z pewną naszą wiedzą, po dojrzałym rozważeniu i w pełnej władzy apostolskiej stanowimy i uchwalamy co następuje:

Zamianowany będzie w cesarstwie francuskiem wielki jałmużnik czyli arcykapelan kaplicy cesarskiej, wybrany przez Najj. cesarza z pomiędzy arcybiskupów i biskupów tegoż cesarstwa.

Temu wielkiemu jałmużnikowi przydany będzie inny biskup mający go zastępować w razie ważnej przeskody w obrzędach należących do biskupów, jak również kapłan, który wypełniać będzie obowiązki jlnego wikaryusza.

Dwaj kapłani wykonywać będą obowiązki sekretarza i zastępcy sekretarza.

Będzie prócz tego 12 kapelanów księży dla pełnienia służby bożej i ceremonii obrządku w kaplicy cesarskiej w Paryżu, w pałacu zwanym zwykło Tulerye, wreszcie około 8 kleryków i 8 innych osób do pełnienia służby w rzezonęj kaplicy.

Wielki jałmużnik czyli arcykapelan kaplicy cesarskiej urzędujący, wyjęty będzie z pod wszelkiej jurysdykcji zwykłej, z pod której na mocy władzy apostolskiej wyjmując go niniejszem, podajemy go i uznajemy podległym bezpośrednio Stolicy Apostolskiej.

Jeżeli on sam przełożonemu jest nad zarząd kościoła biskupiego lub arcybiskupiego, niechemy i niedozwalamy, aby był uwolniony od powinności rezydowania w miejscu prawidłami kanonicznymi wskazanem.

Na mocy naszego apostolskiego zezwolenia wykonywać będzie w tenże sam sposób jak arcybiskupi, biskupi i inni przełożeni miejscowi, jurysdykcję zwykłą nad kapelanami, nad wszystkimi i każdym z osobna należącym do kaplicy cesarskiej, jakoteż nad rodziną cesarską i innymi osobami przydzielonemi lub dodanemi do jej służby, wszędzie gdzie się będzie znajdował cesarz i jego dwór cesarski, równie jak nad wszystkimi osobami wszelkiej rangi, wszelkiego stanu i wszelkiej płci żyjącymi i mieszkającymi w pałacach cesarskich w Paryżu, w Wersalu i Saint-Cloud, równie jak w rezydencyach cesarskich w Fontainebleau, Compiègne i Rambouillet i w zamkach cesarskich w Pau, Biarritz i Strasburgu.

Należać będzie przeto do rzeczonoego wielkiego jałmużnika zarząd nabożeństwa w kaplicy cesarskiej, oraz we wszystkich i każdym z pałaców i rezydencji wzwyż wspomnianych, i ustanowienie tamże kapłana należycie zatwierdzonego, aby w imieniu jego pełnił obowiązki parafialne.

Należać będzie do niego udzielanie tonsury osobom mu podległym, i dawanie im święcenia pierwszego i drugiego stopnia, stosownie do przepisu świętych kanonów i zasad ustaw apostolskich.

Może im nadto wydawać świadectwa co do wieku, życia, obyczajów, nauk i stopnia wyświęcenia, lub odsyłać ich po święcenie do innych biskupów będących w związku z stolicą apostolską.

Wielki jałmużnik czyli archikapelan będąc ustanowionym właściwym i prawnym pasterzem domu cesarskiego, równie jak innych osób wzwyż wspomnianych i przemieszkujących w pałacach cesarskich, winien chrzcić dzieci urodzone z tych osób w tychże miejscach, udzielać im sakrament bierzmowania, słuchać ich spowiedzi czy to sam, czy przez innych kapłanów świeckich lub zakonników zaopatrzonych pozwoleniem swoich przełożonych i należycie przez wielkiego jałmużnika po uprzednim wypróbowaniu zatwierdzonych, udzielać im sakramentów, dysponować na śmierć, nieodejmując wszelako żadnej z osób wzwyż wyrażonych wolności wybierania sobie spowiednika z pomiędzy kapłanów, przez wielkiego jałmużnika lub inną władzę zatwierdzonych.

Wspomniany W. jałmużnik lub inny kapłan przez niego wyznaczony, winien być obecnym obrzędowi ślubnym osób wzwyż wzmiankowanych, jeżeli obydwie strony przemieszkują w rzeczonym miejscu, zachowując wszystko, co jest nakazane prawem i co formalnie jest oznaczone przepisami koncylium trydenckiego; lecz jeżeli narzeczona gdzieindziej mieszka, zapowiedzi jej ogłaszane będą w kościele parafialnym, w obrębie którego przemieszkują, i ślub tamże odbyć się ma. Jeżeli jedna z stron ślubujących nie należy do dworu, W. jałmużnik dawać będzie ślub albo sam, lub zastąpiony przez kapłana którego wyznaczy, jednakowoż po zasięgnięciu poprzednim od właściwego przełożonego wiadomości formalnej, że strony mogą bezprzeszkodnie zawrzeć małżeństwo.

Czuwać będzie prócz tego, aby imiona dzieci chrzczonych, ich rodziców, oraz ojców i matek chrzestnych, jakoteż osób zaślubionych, wpisywane były w księgę starannie utrzymywaną, aby wydawane być mogły na żądanie właściwych władz lub stron w formie zwykłej metryki chrztu i ślubu.

Co się tyczy jurysdykcji wykonywać się mającej, przez W. jałmużnika w sprawach należących do trybunałów kościelnych, będzie mógł sądzić i orzekać jako pierwszą instrukcją stosując się do świętych kanonów i ustaw apostolskich, we wszystkich procesach i kwestjach tego rodzaju już rozpoczętych lub mogących się rozpocząć po za obrębem stolicy rzymskiej przeciw rzeczonym kapelanom lub innym osobom wzwyż wyrażonym, wyjąwszy jednak wypadki herezyi i inne, które kanonami lub ustawą apostolską do atrybucji wyłącznej papieża należą, lecz rzeczono sprawy w następnych instancjach przejdą do stolicy apostolskiej, aby przez nią rozpoznawane i sądzone były.

Kapłani wojskowi lub obozowi zamianowani lub zamianować się mający dla pełnienia tej służby, podlegać będą jurysdykcji właściwego przełożonego dopóki wojsko znajdować się będzie na jakimkolwiek punkcie państwa francuskiego, lecz jeżeli wojsko będzie w marszu lub stanie na czas jakiś załogą po za obrębem państwa francuskiego i terytoriów zostających pod panowaniem cesarskim, wyjąwszy jednak miasto Rzym i państwo papieżkie, w. jałmużnik nada kapłanom wojsk odbywających wyprawę władzę prtrzebne i nadzwyczajne poniżej wyszczególnione, jako to; władzę udzielania sakramentów jakby to czynił własny pleban względnie wojska i osób należących do służby wojskowej, odpuszczania zadając zbawienną pokutę wojskowym, ludziom służbowym i wszelkim osobom wzwyż wyrażonym, zbrodni herezyi, odszczepieństwa i wszystkich grzechów, zbrodni i przestępstw zachowanych biskupom, przełożonym miejscowym, a nawet nam i stolicy apostolskiej, których się będą ustni spowiadać i skruszonym sercem żałować, zmieniać, czynić zawezwania lub dyspensować, o ile to czynić jest wolno według świętych kanonów biskupom i przełożonym miejscowym, w taterii ślubów, przysięg, utraty praw kapłańskich lub wyklęcia kościelnego jako to: ekskomunikacyi, zawieszonych w pełnieniu służby lub interdzyktów, równie co się tyczy opuszczenia wszystkich lub niektórych zapowiedzi mających poprzedzać zaślubienie osobom obojg płci żyjącym pomiędzy wojskiem, tak w czasie postu, jak w czasie i dniach gdzie używanie mięsa, jaj i legumin jest zakazane, pozwolenia używania tych pokarmów, z zachowaniem jednakże praw postu o ile to uczynić się da przez wzgląd na miejsce, czas i osoby; odprawiania mszy na godzinę przed wschodem lub po południu, lub jeżeli tego potrzeba tego wymaga po za obrębem, a w razie bardzo gwałtownej potrzeby dwa razy na dzień, jeżeli jednakże kapłan nie uskuteczni abluicyi przy pierwszej i jest na czczo, odprawiania mszy na ołtarzu przenośnym, nie całym, a nawet w pewnej części uszkodzonym i bez relikwii świętych, odprawiania mszy w obec odszczepieńców i ekskomunikowanych, jeżeli inaczej odprawiona być nie może, i jeżeli nie ma żadnego niebezpieczeństwa świętokradstwa, zgorszenia i nieuszanowania; poświęcania naczyń świętych i ozdób ołtarza i wszystkiego co jest potrzebne do obrządku świętego tyżącego się służby wojskowej, z wyjątkiem tego, czego wymaga olejem ś. pomazanie; święcenia powtórnego kaplic i smętarzów zbezczeszczo-nych, jeżeli nie łatwo byłoby udawać się w tej mierze do przełożonych miejscowych, używając wody święconej piskupa katolickiego, a gdyby była konieczna potrzeba używając wody nieświęconej przez tegoż prałata, odprawianie mszy za dusze tych, którzy zmarli przykładowie w pośród tego wojska, z tym przywilejem, aby za pośrednictwem modlitw, dusze ich uwolnione były, jeżeli taka jest wola boża, z mąk czyszczowych; udzielania zupełnego odpustu

wszystkim i każdemu z wiernych stanowiących część wojska czy to w godzinie śmierci, jeżeli są przynajmniej skruszeni chociażby się spowiadać nie mogli, czy to w uroczystość narodzenia Pana naszego Jezusa Chrystusa, lub w dzień Wielkanocy Wniebowzięcia błogosławionej Maryi Panny byleby rzeczywście żalowali i spowiadali się oraz przyjęli komunią ś.

Chcemy i nakazujemy, aby w. jałmużnik czyli arcykapłan nie wykonywał i nie używał żadnej innej jurysdykcji prócz wyżej wyrażonej, żadnych innych przywilejów, władz, ani nadał co się tyczy miejsc, rzeczy, osób wzwyż wyrażonych, wszystkie bowiem przeciwne rozporządzenia są zniesione, te nawet, któreby wymagały osobnej i wyłącznej wzmianki.

Zalecamy i nakazujemy, aby niniejszy dokument wraz z swą osnową nie był nigdy atakowany ani zaprzeczany jako nacechowany podchwyceniem wyludzeniem, nieważnością lub brakiem chęci z naszej strony, z jakiegobądź staćby się to miało przyczyny, chociażby nawet w skutku jakiego rozporządzenia zawartego w zbiorze praw, lecz niechaj pozostanie na zawsze ważny i skuteczny, niechaj wejdzie w wykonanie i zachowa swój zupełny i całkowity skutek, niechaj będzie nienaruszenie szanowany przez tych wszystkich, których dotyczy lub dotyczyć będzie na przyszłość. Tym końcem w całej pełni naszej władzy apostolskiej znosimy wszelkie rozporządzenia przeciwne, i te nawet któreby wymagały osobnej i wyraźnej wzmianki.

Chcemy i nakazujemy, aby dawano opisom tego dokumentu, nawet drukowanym, byleby oznaczone były podpisem notaryusza publicznego i pieczęcią osoby zaszczyconej godnością kapłańską, taką samą wiarę, jak niniejszemu dokumentowi przedłożonemu i okazanemu w oryginale.

Dan w Rzymie w pobliżu ś. Piotra, pod pieczęcią rybaka dn. 31. Marca w roku 11. naszego papieństwa.

(podp.) Kardynał wikaryusz Macchi.

Anglia.

Londyn, 7. Października. — Ciągłe smutne są widoki dla naszej giełdy, czego powodem nie jest wyłącznie sprawa indyjska jak raczej ciągły odpływ złota na ląd stały, nie mniej, a może w wyższym jeszcze stopniu, złe wiadomości o stanie finansów w Ameryce.

— Morning Post stara się dziś dowieść, że i urzędnicy cywilni w Indjach nie lepszymi się okazali, od wojska. Między krajowcami, sędziami, mówi to pismo, nie wielu się troszczy o wymiar sprawiedliwości. Często się zdarzało, że niewinny za winnego był karany. Na przysięgę krajowców nie można rachować, bo właśnie w Indjach krzywoprzysięstwa są nader rzeczą zwyczajną. Za kilka groszy wiadomo, można postarać się e świadka fałszywego. Trzeba przeto, kończy ten dziennik, po przytłumieniu powstania, przedsięwziąć radykalną reformę władz cywilnych.

Londyn, 8. Października. — Wedle Morning Chronicle ma królowa zamiar ogłosić się cesarżową Hindostann.

Kronika miejscowa.

Dobrzyca, 9. Października. — W Borku wydarzył się smutny przypadek. Sukiennik Worman wróciwszy z jarmarku złożył na kanapie o ciemno bałę sukna. Tymczasem spostrzeżono, że syna tego 4-letniego niemasz w domu. Zaczęto szukać go poza domem, ale na próżno, gdy nakoniec zdjęto bałę sukna z kanapy znaleziono chłopca uduszonego. Mimo lekarskiej pomocy chłopca nieprzywrócono do życia.

Wiadomości literackie.

Warszawa. — Zaledwie donieśliśmy o wyjściu 2. zeszytu „Wieńca“, ofiarowanego St. Jachowiczowi, powiadujemy się, że już druk 3. zeszytu jest na ukończeniu. Nowy ten zeszut zawierać ma artykuły: A. Bartoszewicza, Aug. Bielowskiego, Stan. Bogusławskiego, Kazim. Brodzińskiego, Adama Górczyńskiego, M. Illickiego, A. E. Odyńca, Dra Skobla, Andrzeja hr. Zamojskiego, i wielu innych osób, i kończyć się będzie tom 1. Prenumerata na 6 zeszytów czyli 2 tomy, ciągle jest ta sama rs. 3, i można ją składać w księgarni Józefa Błaszczewskiego, w handlach pp. Arnholda, Ciechanowskiego, Konopackiego, Pryfkego, Schustra i Zieglera. Osoby uproszone do zbierania prenumeraty, raczą po odbiór egzemplarzy zgłosić się do wydawcy. Kur. w.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 13. Października 1857.

Zyto (wępel po 25 szefli) przy słabym odbycie, po niższych cenach i małej ochocie do interesów, na Listopad Grudzień 33½ pt., na Grudzień 34 pt., na wiosnę 36½ pt., na Kwiecień Maj 36½ list. i pien.

Okowita (beczka po 9600 0/0 Trallesa) trzymała się po wczorajszej cenie przy miernym obrocie, na miejscu (bez beczki) 19½—20 (z beczką) na bieżący miesiąc 19½ pt. i list, na Listopad 18—17½ pt., na Grudzień 17½—17½ pt., na Listopad Grudzień 17½ pt., na Grudzień Styczeń 17½—17½ pt., na Styczeń 17½ pt., na Kwiecień Maj 18½ pt.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 12. Października.

Pszenica 50—78 tal.

Zyto 40—41 tal., na Październik Listopad 40—39½—40 tal., na Listopad Grudzień 41½—40½—41—40½ tal., na Grudzień Styczeń 41½—41 tal., na wiosnę 43½—43—41 tal., na Maj Czerwiec 44½—43½ tal.

Owies 32—36 tal., na wiosnę 32 tal.

Olej rzepiowy 14½ tal., na Październik 14½—14½ tal., na Październik Listopad 14½ tal., na Listopad Grudzień 14½—14½ tal., na Kwiecień Maj 14½ tal. Okowita 23½—24 tal., z beczką 23½ tal., na Październik 23½—24½—23½ tal., na Październik Listopad 22—21½—22 tal., na Listopad Grudzień 21½—22 do 22 tal., na Grudzień Styczeń 21½—21½ tal., na Kwiecień Maj 22½—21½ tal.

Szczecin, 12. Października.

Pszenica 60—77 tal., na wiosnę 67 tal.

Zyto 37—40 tal., na Październik 38½ tal., na Październik Listopad 38½ tal., na Listopad Grudzień 39½ tal., na wiosnę 43½ tal.

Olej rzepiowy na Październik 14½ tal., na Kwiecień Maj 14½ tal.

Okowita 15½ pct., na Październik Listopad 16 pct., na wiosnę 16½ pct.

Przybyli do Poznania 13. Października.

BAZAR: Kucharski z Nakła, Polocki z Bendlewa, Moszczęński z Bielejewa.
HOTEL DU NORD: hr. Żółtowski z Czacza, Rohr z Bachorzewa, Suzin z Bordeaux,
POD CZARNYM ORŁEM: Okulicz z Potarzyn, Cichowska z Rogoźna, Szulciewska z Runowa.
HOTEL BERLINSKI: Sievertz Koszanowa, Frenzel z Frankfurtu n. O., Kabe

z Warszawy, Michelson z Rogoźna, Girardin z Ninina, Matzdorff z Wrocławia
 Wübbe z Hamburga, Ziegler z Drezdenka.
HOTEL PARYŻKI: Rożanski z Srems, Radzki z Lubina, Peskary z Gostynia, Baranowski z Gwiazdowa.
HOTEL EICHBORNA: Zippert, Wyderkowski i Hirschberg z Gniezna, Walker z Jaraczewa, Jacoby z Berlina, Glass z Grodziska, Queck z Barchen.
POD BARANKIEM: Friedemann z Rawicza.
W MIESZKANIU PRYWATNEM: Strach z Mur. Gośliny, ul. Magazynowa 15.

Dzisiaj szczęśliwie powiła moja ukochana żona zdrową córkę, o czem mam honor donieść najuniższej zamiejscowym przyjaciółom.

Kurnik, dnia 10. Października 1857.

La Roche, lekarz praktyczny etc.

Cotyłko opuścić prasę:

KALENDARZ

POLSKI I GOSPODARSKI

dla
 Wielkiego Xięstwa Poznańskiego
 na rok Pański 1858.
 (Z ryciną.)

Tuzin 2 Tal. 25 Sgr., pojedynczo 10 Sgr.
 Poznań, w Październiku 1857.

W. Decker i Spółka.

SPRZEDAŻ KONIECZNA.

Królewski Sąd powiatowy w Poznaniu, wydział dla spraw cywilnych.
 Poznań, dnia 12. Czerwca 1857.

Nieruchomość w Poznaniu w starém mieście pod num. 313. (na Wronieckiej ulicy pod num. 18.) położona, do spadkobierców restauratora Jana Andrzeja i Joanny Fryderyki Karoliny z domu Grabow małżonków Kraetschman należąca, oszacowana na 10,788 Tal. 18 Sgr. 6 Fen. wedle taksy, mogącej być przejranej wraz z wykazem hipotecznym w Registraturze, ma być dnia 18. Stycznia 1858. przed południem o godzinie 11ej w miejscu zwykłym posiedzeń sądowych sprzedana.

Wszyscy niewiadomi pretendenci realni wzywają się, ażeby się pod uniknięciem prekluzji zgłosili najpóźniej w terminie oznaczonym.

SPRZEDAŻ KONIECZNA.

Sąd powiatowy w Bydgoszczy.
 Folwark Ostrowo, Wilhelmowi Moheit należący, oszacowany na 6084 Tal. wedle taksy, mogącej być przejranej wraz z wykazem hipotecznym i warunkami w Registraturze, ma być dnia 25. Lutego 1858. r. przed południem o godzinie 11tej w miejscu zwykłym posiedzeń sądowych sprzedany. Wierzyciele, którzy zaspokojenia pretensyi realnej z księgi hipotecznej niepochochącej z pieniędzy za sprzedaż poszukują, powinni pretensyą swoją Sądowi sprzedawczemu podać.

Bydgoszcz, dnia 19. Lipca 1857.

Królewski Sąd powiatowy. Wydział I.

OBWIESZCZENIE.

Uregulowanie kanału średniego od rzeki Soleckiej do kanału Wincentowskiego drogą licytacji najniższej żądającemu ma być wypuszczona.

Celem tego wyznaczyłem termin na dzień 28. Października r. b. godzinę 11tą przed południem w tutajszem biurze melioracyi Obry, na który przedsięwzięcie uprzejmie zapraszam, z nadmienieniem, iż kosztorys około 9000 Tal. wynoszący, jako i warunki licytacji w biurze melioracyi Obry przejrane być mogą.

Kościan, dnia 3. Października 1857.

Król. Kommissarz melioracyi obrzańskich.
 von Madai.

Publiczna uroczystość w Szkole Realnej.

Dnia 15. t. m. o godzinie 9tej przed południem odbędzie się w sali Szkoły Realnej publiczna uroczystość, na którą niniejszem publiczność tutejszą zaprasza

Dr. Brennecke.

Szkola moja wyższa dla panien i zakład edukacyjny w **Grodzisku**, rozprzestrzeniłam obecnie przez przyjęcie egzaminowanej nauczycielki. O naukę religii katolickiej postarano się już także. Zameldowania do przyjęcia do zakładu edukacyjnego i do szkoły, przyjmuję codziennie w godzinach po południowych od 4—5.

Przełożona szkoły wyższej dla panien

A. Wolff.

On cherche une bonne, française native, pour un enfant de six ans; s'adresser à Madame de **Hlowiecka** à Rybitwy près Pakość.

Górnoszląskie węgle kamienne.

Z najlepszych kopalni polecamy **świeże:**

1. Wagon 4 kołowy 30wy węgli kawałowych z dworca kolei żel. z Poznania 39 Tal. 15 Sgr.
 6 45wy 58 22 1/2
 1 beczka = 4 berlińskie szefel na naszym składzie 1 14 1/2
 1 6 1/2
 1 10 1/2
 Koaks, angielski i niemiecki mieszany, aby takowy całkiem wyprzedać, za berl. szefel — 9 1/2

Przywiezienie każdej beczki 2 1/2 Sgr., odniesienie na dół za beczkę 1 Sgr., każde piętro wyżej 1/2 Sgr. więcej. — Na piwo nie mogą nasi ludzie nie żądać.

Karól Schuppig & Comp.,

Kantor i skład: ulica Młyńska Nr. 9. narożnik ulicy Św. Marcińskiej i Młyńskiej.

Główna Agentura
Towarzystwa zabezpieczeń Thuringia i Pruskiego Zakładu ubezpieczeń rentów znajduje się obecnie przy **Wilhelmowskiej ul. Nr. 24.** na pierwszym piętrze.

M. Kantorowicza następcy.

Szląskie Towarzystwo zabezpieczenia od ognia.

Kantor **Agentury Jeneralnej** znajduje się od dnia dzisiejszego przy **Podgórnjej ulicy Nr. 6.** na pierwszym piętrze w domu Rentiera pana **Lüpke.**

Młockarnie przenośne mocno zbudowane na siłę 2, 3 i 4 konie, są do nabycia w fabryce machin w Głównie pod Poznaniem.

F. Meisner.

Obrazy i lustra oprawiam najgustowniej w ramy Barokowe i w lizawy złożone za mierną cenę.

W. Grünastel,

Wodna ulica Nr. 28. I. piętro w domu Pana Pawłowskiego.

Powróciwszy z jarmarku Lipskiego zaopatrzylem skład mój **sukna, dyflów, welurów i materij na spodnie itd.**

jak najdokładniej, polecam go po cenach umiarkowanych ale stałych.

S. Heimann Kantorowicz,
 przy Rynku 72, obok apteki Kolskiego.

Wyprzedaż.

Pozostały zapas składu mego, składający się z dobrego prawdziwego płótna i białizny stołowej, sprzedaje po znacznie zniżonych cenach.

T. Schiff, przy Rynku 47. na 1 piętrze w dotychczasowym lokalu handlowym.

Gorsely, pończochy, rękawiczki gładkie i bransoletki poleca **S. Tucholski**, Wilhelmowska ulica 10.

W Uzarzewie pod Swarzędzem ukradzione zostało z pastwiska dnia 8. Października r. b. wieczorem zrebę, klaczka kasztanowata, 3 lata mająca, z białą gwiazdką na czole. — Kto dopomoże do odzyskania tego konia, odbierze z Dominium Uzarzewa stosowną nagrodę.

Passye na Bożemki i cementarze także **Figury** wyrabiane z drzewa wyobrażające **S. Pańskich** są do nabycia u

W. Grünastla,

na Wodnej ulicy Nr. 28. I. piętro w domu Pana Pawłowskiego.

Młodzieniec, chcący się uczyć kupiectwa, może znaleźć miejsce w Handlu wina i korzeni, w mieście powiatowem. Bliższej wiadomości można zasięgnąć na Półwiejskiej ulicy Nr. 16a. na parterze po prawej ręce.

Angielski koaks, szefel po 10 Sgr. 6 Fen., prze-daje od dnia dzisiejszego aby wypróżnić miejsca.
Fryderyk Barleben.

Szanowną publiczność uwiadamiam, iż **HANDEL DROBNYCH TOWARÓW** z dniem dzisiejszym pod Nr. 10. na Półwiejskiej ulicy otworzyłam, który łaskawym względem polecam. **Z Krajewskich Callier.**

Mieszkam przy ulicy Rycerskiej Nr. 2. na drugiem piętrze. **Grzegorz Jankowski.**

Dominium **Chocieszewice** uprasza Pana **Niedźwieckiego**, aby zechciał przybyć do **Chocieszewic** pod Krobiją, dla naprawy i nastrojenia kilku fortepianów.

Świeże masło stolowe w Hotelu Wiedeńskim pod Nr. 20. na 1. piętrze.

Skład mój Herbaty Chińskiej ostatniego sprzętu, uzupełniłem wyborowemi gatunkami.

Poznań. **J. N. Pietrowski.**

Dużo ziarnisty **kawiar astrach.**, **Kieler Sprotten**, **minogi**, **Tel-towski rzepek**, **duże czerwone borówki z gór i Magdeb.** **kwaśną kapuszę** otrzymali **W. F. Meyer & Comp.**, plac Wilhelmowski Nr. 2.

Najlepsze Szczecińskie twarde białe mydło 7 funtów za Talara, nader przednią maczkę pszenną funt po 4 Sgr. i nader przednie modre Wiktor-ria poleca

Izydor Busch, plac Wilhelmowski 16.

Codzienną świeżą winogrona Węgierskie i Zielonogórskie w wielkich gronach i jagodach poleca **Jakób Appel**, po stronie poczty Nr. 9.

Pierwsze nowe rodzenki w gronach i nowe figi Sullan-skie, Tel-towski rzepek i świeże Kieler Sprotten otrzymał **Jakób Appel**, strona pocztowa Nr. 9.

Prawdziwy Hollenderski i Limburgski sér u **G. Bielefeld**, Rynek Nr. 87.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 12. Październia 1857.	Sto-pa pCt.	Na pr. papi-erami.	Na pr. gotowi-zną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4 1/2	99	99
dito z roku 1850	4 1/2	—	99
dito z roku 1852	4 1/2	—	99
dito z roku 1853	4	93	99
dito z roku 1854	4 1/2	—	99
Oblig. długu skarbowego	3 1/2	81 1/2	—
dito premii handlu morskiego	3 1/2	—	—
dito Marchii Elektoralnej i Nowej	3 1/2	—	—
dito miasta Berlina	3 1/2	—	—
dito dito	3 1/2	—	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3 1/2	82 1/2	—
dito Prus Wschodnich	3 1/2	—	—
dito Pomorskie	3 1/2	83 1/2	—
dito W. X. Poznańskiego	3 1/2	83 1/2	—
dito W. X. Pozn. (nowe)	3 1/2	—	—
dito Szląskie	3 1/2	—	80
dito Prus zachodnich	3 1/2	—	87 1/2
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	110 1/2
Louisdory	—	—	91 1/2
Akcyje kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	3 1/2	—	—